

ኩሉ ነብሲ ዝሓዘ ፍጡር ሞት ክቐምስ (ክጥዕም) እዩ:

كل نفس ذائقة الموت

ካልፋ ሐማድ እስማዕል

خليفة حمد إسماعيل

ጸጋጋ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

አብ ናይ ሎሚ መዓልቲ ኹጥባና ብዛዕባ እቲ ዘይሰዓር ትእዛዝን ውሳኔን ናይ ረቢ ዝኾነ ሞት ኢና ክንዛረብ፡፡ ሞት፡ ንኹሉ ፍጡር ብዘይአፋላላይ ዘጋጥሞ ዘይተርፍ ጉዕዞ እዩ፡፡ ረቢ (ሱ.ወ) ኩሉ ነገር ንኸሓልፍ ወሲንሉ፡ ካብ ሞት ዝድሕን ወላሓደ ከምዘየለ ድማ ደምዲሙ እዩ፡፡ ሙእሚን ይኹን ካፍር፡ ምእዙዝ ይኹን ከሓዲ፡ ዓቢ ይኹን ንእሸተይ፡ ጉይታ ይኹን ባርያ፡ ጥዑይ ይኹን ሕሙም፡ ዓቢ ይኹን መንእሰይ፡ ጓል ትኹን ወዲ፡ ከታስ ንወልሓደ ብዘይአፋላላይ ብማዕረ ክትበጽሖ እያ፡፡

ከምቲ ረቢ (ሱ.ወ) አብ ሱረቱል-አልሚምራን ዝበሎ፡-

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۗ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ ۗ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ [1]

’ ’ ኩሉ ነብሲ ዝሓዘ ፍጡር ሞት ክቐምስ (ክጥዕም) እዩ፡ አብ የውመል-ቅያማ ዓስቢ ናይ ስራሕኩም ክትረኽቡ ኢኹም፡ ካብ ጀሃነብ ተገላጊሉ ንጀና ዝአተወ ተዓዊቱ እዩ፡፡ ናይ ኣዱንያ ሓጎስ እካ ግዚያውን መታለልን (መዐሸውን) እዩ ፡፡” ከምኡ’ውን አብ ሱረቱል-አራሕማን ረቢ (ሱ.ወ) ኩሉ አብዛ’ዱንያ ዘሎ ከሓልፍ ምኻኑን፡ ንሱ (አላህ (ሱ.ወ))ጥራይ ንቤኑ ተራፋይ ምኻኑን ገሊጹልና፡፡

”كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ * وَيَبْقَىٰ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ [2]”

ናይ ሞት ነገር ወላሂ ይገርም እዩ፡ ንሞት ገሊጽካ ዘይትውድኦ፡ ተዛራብካ ዘይትጥርሾ፡ ብዛዕባኡ ብዙሕ ተባሂሉን ተጻሒፉን እዩ፡፡

ሞት፡ ከልካሊ ዘይብላ፡ ዓርኪ ዘይትፈልጥ፡ ንሓጎስ ናብ ሓዘን ትቐይር፡ ነህዛባት ዘጽነተት፡ ነቆልዑት ዘዘኸተመት፡ ንመራሕትን ንነጋውስን ዘራኸሰት!

ሞት፡ ንንእሸተይ ዘይትድንግጽ፡ ንዓቢ ዘይተኸብር፡ ንሰብ ስልጣንን ሃብታማትን ዕድል ዘይትህብ፡ ማዕጾ ከይካሕኩሐት ትኣቱ፡ ተሌፎን ከይደወለት ትመጽእ፡ ንኸትዳሎ ዕድል ዘይትህብ፡

ሞት፡ ባብ እያ ኩላትና ንኣትዋ፡ ኩባያ ማይ እያ ኩላትና ንሰትያ፡ መንገዲ እያ ኩላትና ንኸዳ፡ መሳልል እያ ኩላትና ንድይባ!

ሞት፡ ነዒንቲ ዘንበዐት፡ ንልቢ ዝሰበረት፡ ንእኩባት ዝበተነት፡ ንሓጎስ ዘፍረሰት፡ ንተስፋታት’ውን ዘማህመነት!

አብ ምስ ደቁ ክጻወት ኣምስዩ፡ ኣደ ምስ ጓላ ክተዕልል ውዒላ፡ ሓው አብ ኢንተርነት ከዕልል ኣምስዩ፡ ስድራቤት አብ መኣዲ ቡን ከቢቦም ክስሕቁ ሓዲሮም፡ ግን ሃንደበት ሰሓቕ ናብ ብኸያት፡ ሓጎስ ናብ ሓዘን፡ ጫውጫውታ ናይ ኣቆልዑት ናብ ጸጥታ፡ ወላድን ውሉድን ተኣኪቦም ዝነበሩ ድማ ፋሕ ጭንግራሕ የእትያ ትዝርግ መን ድያ? ሞት ዘይኮነትን? ካብዛ ሞት መን ተሪፉ? ሰይድና ኣደም ናይ መጀመርታ ፍጡር ሞይቶም፡ ሰይድና ኢብራሂም (ዓ.ሰ) ከሊሉላህ ሞይቶም፡ ሰይድና ሙሳ (ዓ.ሰ) ከሊሙላህ ሞይቶም፡ ብዓቢኡ እቶም ፍቱው፡ በዓል ግርማ፡ ዝበለጹ ፍጡር፡ ምእንትኣም ኣዱንያን ኣኼራን ዝተኸልቀት ፍጡር ሰይድና ሙሓመድ- ሓቢቡላህ’ውን- ሞይቶም!!! ካብ ሞት ዝድሕን፡ ካብ ሞት

ዝተርፍ ሰብ ኔሩ እንተዝኸውን ረሱል (ሰ.ዓ.ወ) ብሂወት ምተረፉ ኔሮም። ግን ኣብ ቁርኣን ረቢ (ሰ.ወ) ንረሱል (ሰ.ዓ.ወ) ከምዚ በሎም፡-

إنك ميت وإنهم ميتون

’ ’ ንስኻ እካ (አ ሙሐመድ) መዋታይ ኢኻ፡ ንሳቶም ውን መወትቲ እዮም.....”

ካብ ሞት ሃዲምካ ከተምልጥ፡ ተሓቢእካ ከተሕልፋ፡ ዑቕባ ሓቲትካ ከተናውሐ ዘይከኣል ኣብዝሃለኻ ሃሊኻ ትመጻካ፡ ብዘይሓሰብካዮን ብዘይ ቆጶራን ደበኽ ትብለካ ዘይተላቡ ጋሻ እያ።

ብዛዕባ ሞት ክንዛረብ እንከለና ንዓና ዘይትምልከተና ይመስለና፡ እንተኾነ ግን ሎሚ ተጻናንንዕ ጽባሕ የጻናንዑኻ፡ ሎሚ ትበኽየሎም ጽባሕ ይበኽዩልካ፡ ሎሚ ሰላተልጀናዛ ትሰግደሎም ጽባሕ ድማ ንዓኻ ይሰግዱልካ፡ ሎሚ ጉድጓድ ትፍሕረሎም ጽባሕ ድማ ጉድጓድ ንዓኻ ይፍሕሩልካ። ንፍለጥ ክቡራት የሓተይ ምስ ሞትና፡ ገንዘብናን ስድራና ገዲፍና ካብዛ ኣዱንያ ከምታ ረቢ መጀመርታ ዝኸለቐና ንበይንና ኢና ናብ ቀብርና ከነምርሕ። ኣብ ቀብርና ምስ ኣተና፡ ኣብ ሓመድ’ዩ መደቀሲና፡ እምነ’ዩ መንተርኣስና፡ ሙንከርን ነኪርን’ዮም መዋዕልትና፡ ስራሕና’ዩ መሓዛና፡ ጉድጋድ እዩ ዝዛና። ሞት ኩሉ ጊዜ ክንዝክራን ለይትን መዓልትን ብዛዕብኡ ክንሓሰብን ይግባኣና፡ ምኽንያቱ ከምቲ ኢብን ዓጅላን ዝበሎ፡ ”ሞት ኣብዛ ቅድሚ ዓይኑ ዝገበራ፡ ብሽግር ናይ ኣዱንያ ኣይደሃል፡ ብምቕታ’ውን ኣይደናገር! ነባራይ የለን ብጀካ ሓደ ኣላህ፡ ተራፋይ የለን ብጀካ ንሱ፡ ንሓዋሩ ዝነብር የለን ብጀካኡ፡ ፍጡራት ኩላቶም ክሓልፉ እዮም፡ ሞት እዩ መወዳእትኣም። ከምቲ ኣብ ሲራ (ዛንታ) ናይ ረሱል (ሰ.ዓ.ወ) ንፈልጦ፡ ሞቶም ምስ ተቐረበ፡ ጻዕረ ሞት ምስ ገጠሞም፡ ክሳብ ንመስጊድ ከይደም ሓሙሽተ ወቕቶም ክሰግዱ ኣብዘይክእልሉ ደረጃ ምስ በጽሑ፡ ንሰላት ኢሎም ክትሰኡ እንከለዉ ብኡ ንበኡ ሃለዋቶም የጥፍኡ (ስለዋቲ ረቢ ወሰላሙሁ ዓለይህ)፡ ብክቱር ክብደት ናይ ሰከራተል-ሞት ድማ ረሱል (ሰ.ዓ.ወ) መንዲሎም ማይ ኣጠልቅዮም ግንባርም እንዳደረዘ ”ብሓቂ ሰከራተል-ሞት ከባድ እያ ” በሉ። ክቡራት ሙስሊሚን የሕዋተይ፡ ሞት ሓደ ካብ ናይ ረቢ ቐደር እዩ። ሞት ሓውና፡ መቐርብና፡ ዓርክና ኮነ ደቅና ከጋጥመና እንከሎ ከምቲ ረብን ረሱልን ዝኣዘዙና ጌርና ኢና ክንቅበሎ ዝግባኣና። ገሊኡ ሰብ ኣሎ ሞት ምስ ዘጋጥሞ ሃለዋቱ ዘጥፍእ፡ እንታይ ከምዝገብር ዘይፈልጥ፡ ዝሕዞን ዝጭብጦን ዝስእንን ኣብ ዘይተደለየ ዘንቢ ዝኣቱን። ብዙሓት ኣለና ኣክንዲ ብሰብርን ብኢማንን ነቲ ናይ ረቢ ቐደር ንቐበሎ፡ ክልኩል ዝኾነ ነገራት ብምፍጻም ንረቢ ነቐጥዖ፡ ኣብ ዘንቢ ድማ ንወድቐኹ። ኣብ ሓደ ሓዲስ፡ ረሱል (ሰ.ዓ.ወ) ከምዚ ይብሉ፡- ”መላኢካ ናይ ሞት ሩሕ ናይ ሓደ ፍጡር ምስ ወሰድ፡ ስድራ ፈተውቲ ተኣኪቢም ምስ በኸዩ፡ ከምዚ ይብል፡ ”እንታይ እዩ እዚ ኩሉ ብኸይት? ዝሞተሉ ግዜ ኣየድንገናያ ኣይቀልጠፍናያ! ነቲ ረቢ ዘውረዶ ብሰብሪ እንተተቐቢልኩም ትዕወቱ፡ ኣክንዲ ሰብሪ ብምምራር እንተተቀቢልኩም ከኣ ትኸስሩ! ነቶም ዝተረፍኩም ክንወስድ ደጋጊምና ምምላስና ኣይተርፈናን እዩ፡ ንቤተ-ሰብ መዋቲ እዛ መዓልቲ ናይ መወዳእታ መዓልቲ ከምዘይኮነት ይሕብርም። ክቡራት ሙእሚኒን የሕዋተይ ረሱል (ሰ.ዓ.ወ) ቆልዓ ተወሊዱ ብኸመይ ከምንቐበሎን፡ መዓልቱ ኣኺሉ ንዝሞተ ከመይ ጌርና ከምነፋንዎን ምሂርምናን ገሊጾምልናን። ቐልዓ ምስ ተወልደ ኣብ የማናይ እዘኩ ኣዛን ኣብ ጸጋማይ እዘኩ ድማ ኢቐማ ንገብረሉ፡ ጥዑም ሸም ነውጽኣሉ፡ ሕሩድ ንሓርደሉ፡ ጸጉሩ ላጺና ብሚዛኩ ሰደቓ ነውጽኣሉ። መዓልቱ ኣኺሉ ካብ ኣዱንያ ንኸፋኖ፡ ገንዘቡን ስድርኡን፡ የሕዋቱን ፈተውቱን ገዲፉ ብሞት ክፍለ ኣብ ኣፍደገ ሞት ንዝበጽሐ ሰብ ድማ ካብ ቀረባ ቤተ-ሰቡ ኣብ ከባቢኡ ብምኻን ከነጻናንዎን ተሰፋ ክንህቡን፡ ሞራል ክኾኖ ምእንቲ ድማ ክንከናኸኖን፡ ሸሃዳ ከነዘኻኸሮን ከምዘለና ምሂርምና። ብተወሳኺ ከምቲ ረሱል (ሰ.ዓ.ወ) ዝነገሩና ንሕሙም ”ላኢላሃ ኢላ-ላህ” ኢሉ ናይ መወዳእታ ቃሉ ናይ ተውሒድ ቃል ክትከውን ክንደጋግመሉ ኣለና፡ ምኽንያቱ ናይ መወዳእታ ቃሉ

ላኢላሃ ኢላ-ላህ ዝኾነት ሰብ ንጀና ስለዝኾነ፡፡ ሓደ ሰብ ሰዓቱ ኣኼላ ፍሑ ካብ ነብሱ ምስ ተፈልየት
እቶም ዝተረፍና ክንገብርን ዘለና ነገራት ብዙሕ እዩ፡፡ ንኣብነት፡-

ከምቲ ረሱል (ሰ.ዓ.ወ) ዝነገሩና፡- "ኢና ሊላሂ ወኢና ኢሊይሂ ራጂዑን" ኢልና ሰብሪ ክንገብር፡ (ንሕና
ናይ ረቢ ኢና ናብኡ ድማ ተመለስቲ ኢና ማለት እዩ፡፡)

ንመዋቲ ተቐላጢፍና ጀናዝኡ ኣዳሊና ክንሓጽቦን ክንክፍኖን፡

ንስድራቤት መዋቲ፡-"ረቢ ዝወሰዶ ናቱ እዩ፡ እቲ ዝሃበና'ውን ናቱ እዩ፡ ኩሉ ነገር ድማ ክሳብ መዓልቱ
እዩ፡ ሰብሪ ግበሩ ኣጃኹም ኣጅርኹም ካብ ረቢ ክትረኽቡ ኢኹም!" ኢልና ከነጸናን።

መዋቲ ዕዳ እንተለዎ ዕድኡ ተቐላጢፍና ክንግጽወሉ፡

ምስ ስድራቤት መዋቲ ብኹሉ ነገራት ክንተሓጋገዝ፡

ሰላቱል-ጀናዛ ሰጊድና ጀናዛ ናይ መዋቲ ተኸቲልና ናብ ቀብሪ ከነፋን።

ልዕሊ ዝኾነ ድማ ረቢ ዘንቡ ሓጺቡ ብራሕምኡ ክቕበሎ ዱዓ ክንገብረሉን ይግበኣና፡፡

ክቡራት ሙስልሚን የሕዋተይ ኣብዚ ናትና ባህልን ሕብረተሰብን ካብ ዝረኣዩ ሓደ ሓደ ጌጋታት፡ ኣብ
እስልምና ኩልኩላት ምኻኖም ክንፈልጦም ዝግበኣና ነገራትን ኣለዉ'ም ቅሩብ ካብኣም ክንጠቅስ፡-

ናይ ሓዘን ኢልካ ጸሊም ክዳን ክትክደን

ካብ ዓቕን ንላዕሊ ክትበክይን ከተእውይን፡

ኣብ ግዜ ሓዘን እንዳበኸኻ ርእስኻ ክትነጽይን ኣፍልብኻ ክትሃርምን

ኣብ ቀብሪ ናይ መዋቲ ንክብሩ ኢልካ ፍየሪ ከተቐምጥን

ንኣርባዓ መዓልቲ ኣብ እንዳ መዋቲ ገዛ ተኣኻኺብካ ክትቅንይን፡፡

ካልእን ዝኣመሰሉ..... ክንጥንቀቕሎም ይግበኣና፡፡ ኣብ መወዳእታ ዝኸበርኩም ሙስሊሚን የሕዋተይ
ኩሉ ጊዜ ሞት ክንዝክር፡ ቶባ ኢልና ክንቀላጠፍ፡ ልብና ከነጽሪ፡ ንዲባዳ ድማ ክንጓዩ፡ ንሞት ረሲዕና
ከይንዝግዑ፡ እንሻኣላህ ቶባ ክንብል ኢና እንዳበልና ግዜ ከይነሕልፍ፡ ዲባዳ ንኸንገብር ከይንሰላቕ፡
ንነብሰይን ንዓኻትኩምን እንዳተላበኹ ከምዚ ሎሚ ረቢ (ሰ.ወ) ኣብዚ ክቡር ቦታ ኣኪቡና ዘሎ፡ ኣብ
የውመልቅያማ ድማ ኣብ ጀና ክእክበና ንረቢ ይልምኖ ኣሜን!!!!a

